

596.). — За разнитъ хунски племена (утургурѣ, кутургурѣ и пр.), които Прокони поменува вж. Цайсъ op. cit.¹⁾ *Генеси* познава наистина българитъ подъ собственото имъ име, но на едно мѣсто, гдѣто укорява императора Льва Армянина, че ги накаралъ при сключването на единъ миръ (814.), да се закълнать по християнски, ако и да не били християни, — той ги нарича *хуни*: τὰ Χριστιανῶν παρ' οὐδὲν θεοπίσματα λογίζόμενος, ὡς δῆθεν καὶ ταῖς πρὸς τοὺς Οὐννοὺς εἰρηναίαις συμβάσει ταῦτα συνέχεον, ἐκείνους μὲν ἀναθεὶς ἐργάσασθαι τὰ ἡμέτερα εἰσθότα, ἑαυτῷ δὲ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν τὰ ἐκείνων θρησκείματα. (Genes. Ed. Bonn. I. 28.). *Теофановиятъ продължателъ* като говори за сѣщото сѣбитие, употребя терминатъ *хуни* и *българи* като равнозначни: Καὶ γὰρ τὰς τριακοντούτοις σπονδὰς τοῖς Οὐννοῖς δι' τοῦτοις τοῖς καλουμένοις Βουλγάρους ἐνωμίτως ποιῶν и пр. (Contin. Theoph. p. 19.—20.). Подобно и *Малала* пише *хуни* тамъ, гдѣто *Теофанъ* и *Кедринъ* пишеть *българи*. (Ср. Malalas, Ed. Bon. p. 437.—438., 451. съ Theoph. p. 184., 185. и Cedr. I, p. 371., 372.). Ала и сами *Теофанъ* и *Кедринъ* наричатъ българитъ намѣсти *хуни* (Theoph. Cedr. ibid.). Често се поменувать *хуни* и *българи* наедно. Така напримѣръ у патриарха Никифора († 815.): Δεχθέν δὲ ἡδὴ περὶ τῆς τῶν λεγομένων Οὐννων καὶ Βουλγάρων ἀρχῆς (Niceph. archiep. const. opusc. hist., ed. de Boor, Lps. 1880., p. 33.). Τὰ δὲ κατὰ τοὺς Οὐννοὺς Βουλγάρους ἐπράττετο τῆδε (id. p. 69.). Подобно поменува *Агати* хуни и котригурѣ наедно: τοῦτοις Οὐννοῖς καὶ Κοττριγόροις (Agathias V, 17., p. 161.). Споредъ *Константина Багренородни* Аспаруховиъ българи починали да се наричатъ така едва следъ като прѣминали въ Мизия (въ врѣмето на Константина Погоната). По-рано тѣ носели името *оногундури*: Ἐγένετο δὲ ἡ τῶν Βουλγάρων περαιώσις ἐπὶ τὸν Ἰστρον ποταμὸν εἰς τὰ τελευτῆς τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πογωνάτου, ὅτε καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν φανερόν ἐγένετο, πρότερον γὰρ Ονογουνδόρους αὐτοὺς ἐκάλεον (De Them. II, 21.). Отъ гдѣ черпи Константинъ Багренородни това си свѣдѣние, не се знае точно, по всѣка вѣроятностъ отъ *Теофана*, който не счита обаче *оногундури*, *българи* и *котраги* за синоними, а ги смѣта за отдѣлни, отчасти сродни племена (вж. по-горѣ); καὶ τοῦτω τῷ χρόνῳ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἐπῆλθε τῇ Θράκῃ· ἀναγκάειν δὲ εἶπεν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότητος τῶν Ονογουνδόρων Βουλγάρων καὶ Κοτράγων. (Theop. chronogr. rec. de Boor, Lps. 1883., I., 356.).²⁾ На едно мѣсто обаче Никифоръ дѣйствително нарича Кубрата *оногундури*ски князь: Κούβρατος ὁ ἀνεψὸς Ὀργανᾶ ὁ τῶν Ονογουνδόρων κύριος (Niceph. rec. de Boor p. 24.).

До тукъ ние събрахме всички по-важни косвенни езикови свидѣтельства (отъжждествения на българското име съ хунското), които сочатъ, че византийскитъ писатели отнасятъ езика на прабългаритъ, заедно съ тѣхната националностъ, къмъ хунската група. Както ще видимъ обаче по-долу отъ тия свидѣтельства не може да се правять много смѣли за-

¹⁾ Йорданъ изроява три главни хунски (чергарски) племена на сѣверния брягъ на Черното море, обаче изглежда, че поставя българитъ като отдѣленъ народъ отъ хунитъ.

²⁾ При всичко че *Теофанъ* счита за нужно да говори за миналото на оногундури, българитъ и котрагитъ, той не казва по-нататъкъ нищо за нирентъ.